

[Fiskeriministeren.]

on, at den norske regering, som var helt afgørende for os i samtalerne om Nordøstatlant, da det drejede sig om laksefiskeriet vest for Norge, og som vi naturligvis måtte tage hensyn til, ændrede den beslutning, vi havde forhandlet os frem til i forvejen, idet man af udenrigsministerielle grunde — der skete i alt fald det, at den norske udenrigsminister blandede sig i sagen på en sådan måde, at vi fik senere besked af den norske regering end ventet, om hvilken stilling den ville indtage under møderne i London. Der var altså ikke andet at gøre end at ændre ved instruksens til den danske delegation, efter at delegationen var rejst hjemmefra, til overraskelse for organisationsrepræsentanterne, til overraskelse formentlig også for delegationens formand, ligesom det var en overraskelse for mig i det øjeblik, jeg fik denne kontakt med den norske regering, som jeg her taler om, efter at delegationen var rejst hjemmefra. Det ville være fuldkommen umuligt at give tilsagn om, at noget sådant ikke vil ske i fremtiden. Naturligvis må der være en fleksibilitet, så man kan bære sig fornuftigt ad under en sags behandling, også når det drejer sig om internationale anliggender.

Det ville selvfølgelig være rart, hvis det ærede medlem, selv om han ikke har benyttet alle de muligheder, som han har haft, til at sætte sig ind i denne sag, ville sige, hvad han selv ville have gjort i den givne situation, men det ærede medlem havde bare nogle kritiske bemærkninger, som han ikke kunne underbygge, ligesom han ikke ønskede at delagtiggøre folketingets medlemmer i, hvad han synes det ville have været rigtigt at gøre.

Det er ganske oplagt, og det er der også tradition for, at man i disse internationale forhandlinger så vidt muligt baserer sine beslutninger på videnskabelige udsagn. Det har vi også gjort fra dansk side et langt stykke, dog ikke altid, heller ikke i det ærede medlems fiskeriministertid. Og her vil jeg gerne forsvare den påstand, som jeg fremsatte under sagens første behandling her i det høje ting, om, at der virkelig kan foreligge så væsentlige økonomisk-politiske grunde, at enhver regering ville have taget hensyn til dem, ligesom folketinget også ville gøre det, hvis der ellers var lejlighed

til, hvad der jo ikke er i den enkelte akutte situation, at forelægge sagen for folketinget. Så må det ærede medlem endelig også erindre, at de grupper, som vi stod over for i laksediskussionen, netop ikke baserede deres handlinger imod os på videnskabelige udsagn, tværtimod, for videnskaben var nærmest gået dem imod. Det var grupper, der baserede deres modstand imod vor laksepolitik på alt andet end videnskabeligt grundlag. Jeg kan ikke se andet, end at hvis man skal varetage vore samfundsinteresser over for andre lande, som også tager politisk-økonomiske hensyn, må man have adgang til at bære sig fornuftigt ad og bruge den videnskab, som vi har på disse områder, og som jeg vurderer meget, meget højt — også den danske del af den — bruge den som rådgiver, men lade folketinget og regeringen om at tage beslutningerne.

Risgaard Knudsen: Jeg synes ikke, at ministeren var så klar i sin formulering, som man kunne ønske, men jeg hæftede mig ved ministerens sidste udtalelse om, at man ikke måtte se bort fra, at man fremover kunne komme i den situation, at det kunne blive nødvendigt også at lade folketinget være medbestemmende om de spørgsmål, som drøftes ved disse møder i de forskellige kommissioner. Denne sidste udtalelse tager jeg som udtryk for — og det håber jeg, der er grundlag for — at i de tilfælde, hvor der er tale om forhandlinger på et ikke-videnskabeligt grundlag inden for konventionens rammer, vil eventuelle forhandlingsresultater også komme til folketingets kendskab.

Fiskeriministeren (A. C. Normann): Jeg vil medgive det ærede medlem, at det jo i og for sig er en ganske rimelig forudsætning, såfremt den aktuelle situation er en sådan, at der er mulighed derfor og tid dertil. Det er jo også derfor, vi i øjeblikket i det danske folketing behandler dette lovforslag nu for anden gang. I dette tilfælde var netop folketingets medvirken nødvendig.

(Kort bemærkning).

Risgaard Knudsen: Med den sidste udtalelse synes jeg, at ministeren gør det endnu mere uklart. For det, der er tale om her, er jo at afstikke retningslinjerne for, hvor vidt-rækkende ministerens bemyndigelse skal